

KORÁN SZÜRKÜL

Születésnap sorok

Tél zordul rám:
az ötvenedik,
s a hajdani házak
meghitten füstölgő
kéményeikkel
úgy hullnak le
az emlékezet
korán szürkülő
égboltjáról
váratlanul
a fénytelen, vak
semmibe,
mint találat érte
ellenséges
repülőgépek.

2002. december 6.

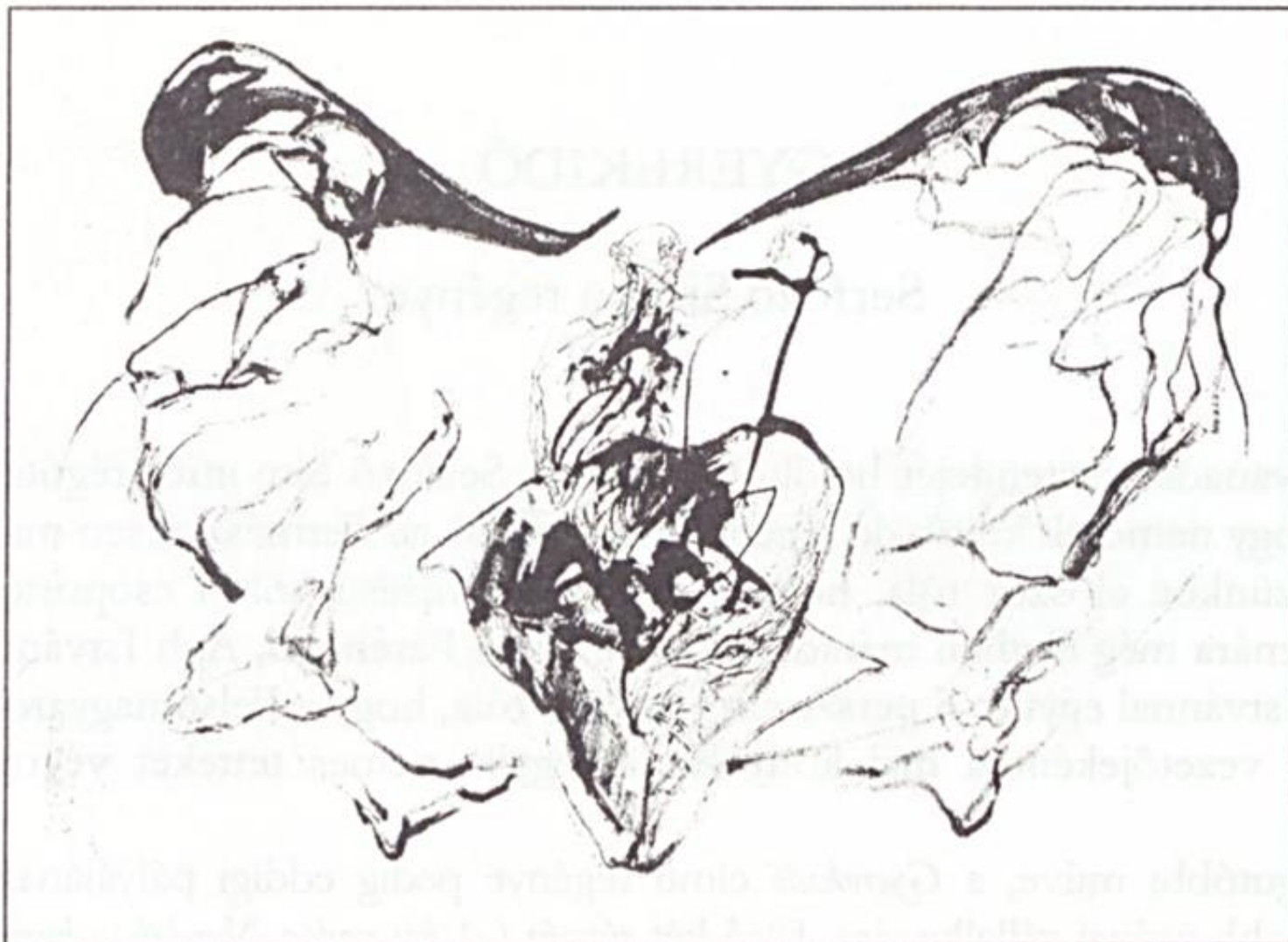
SZENTESTE

Kisvárosi, téli képeslap
Estefelé,
mikor harangok szavába fullad
utcákon, tereken a balkáni, vásári lárma,
ódon kistemplomtornya dereng a ködben:
szárba szökkent,
zsenge Luca napi búza;
s olyan finoman remeg,
mint az iránytű,
itt a legmélyebb sötétben,
hol hidegen pernyélik a hó,
és pelyhe úgy kavarog
mintha túlélő legyek
járnák boszorkánytáncuk;
itt remeg,
itt fluoreszkál egyre fénylőbbben:
szenteste már
sarjadó vetés zöldjét igézi.

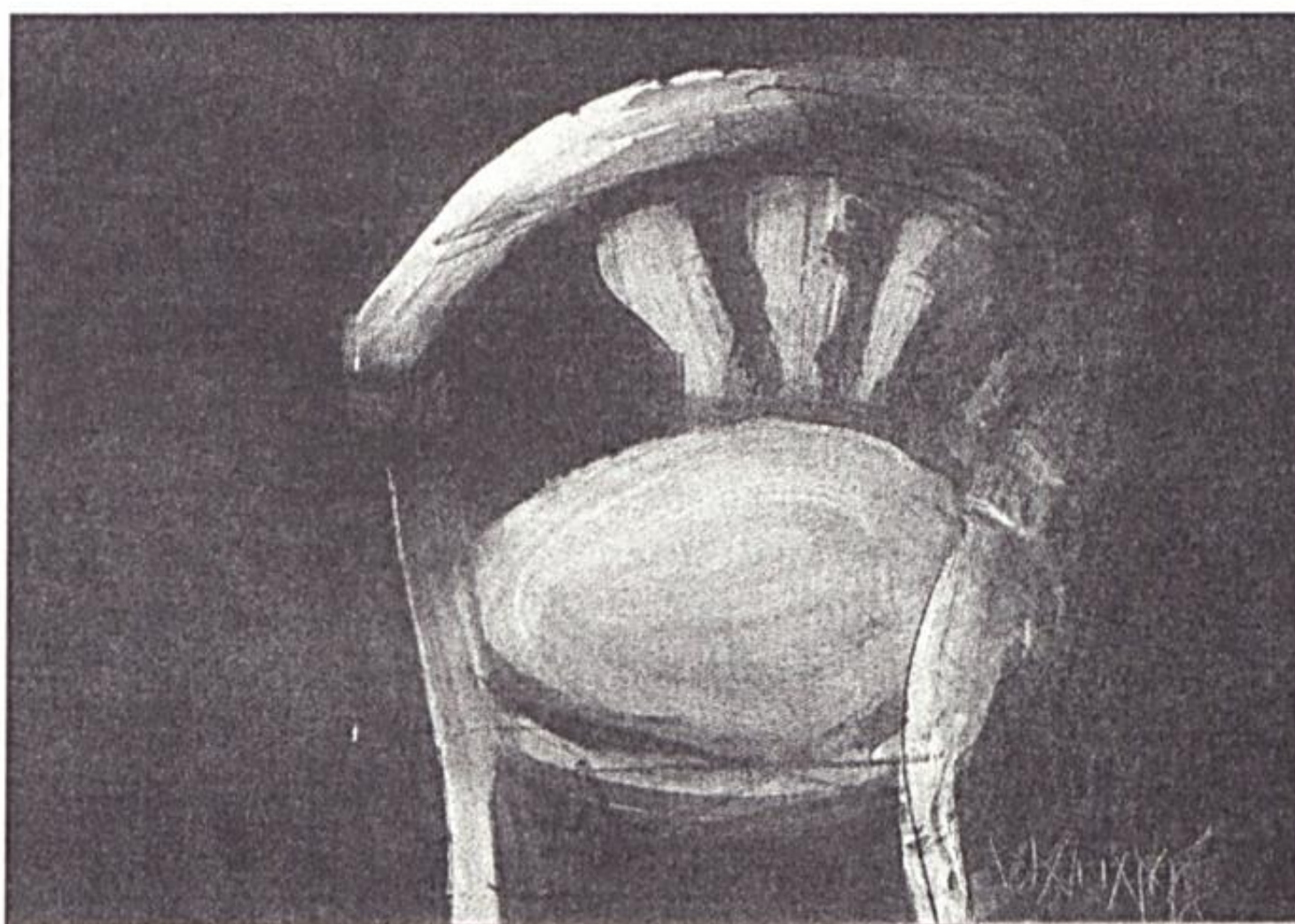
MINDENSZENTEK

Mozdulatlan és mégis
habot ver a halál,
akár a tenger –
fehér krizantémokkal
tűzdelték körül
a sírok betonkeretét,
fölöttük mindenszenteki mécsek
aranszögével kivert az este:
hajózó szemeknek csillagkép lett.

Kéri László: Viadorszív, 45×64 cm, tus, 2002

Parádi Tamás: Jó estét kertünkben, 50×70 cm, gouache, pitt, 2002